

него, и той ма е пратилъ. Искаха прочеи 18дени-ти даго уловжъ, но никой не твори на него ръка, защото още не бъше м8 дошълъ часъ-тъ.

Въ четвъртица на д: недѣла,
отъ Йоанна зачало 29.

Рече Господъ на 18дени-ты, конто вѣха дошли при него: азъ съмъ свѣтъ на міра, конто ходи следъ мене, неще ходи въ тъмнота-та, но ще има свѣтъ животный. Я Фарісен-ти м8 рѣкохъ: ты самъ свидѣтелствувашъ за себеси, твоето свидѣтелство не е истинно. Отговори Йисусъ, и рече имъ: ако и самъ да свидѣтелствувамъ азъ за себе си, истинно е свидѣтелство-то мое: защото азъ зналъ отъ гдѣ съмъ дошълъ, и къдѣ отивамъ: а вы незнаете отъ гдѣ идѫ, и кадѣ отивамъ. Въ сѫдите по плоти: азъ не сѫда никомъ. И ако сѫда азъ, то мой сѫдъ е истиненъ: защото несъмъ самъ, но азъ и Отецъ-тъ, конто ма е пратилъ. И въ закона ваши е писано: защо на двама човѣци свидѣтелство-то е истинно. Язъ самъ свидѣтелствувамъ за себеси, и свидѣтелствва за мене и Отецъ-тъ, конто ма е пратилъ. И рѣкохъ м8: гдѣ е твой закона сѫдъ? отговори Йисусъ: вы нето мене знаете, нето Отеца моего. Яко вѣхте вы знали мене, то быхте знали и отца моего. Тылъ словеса изговори Йисусъ въ скровището църковно, като учаше въ църква-та: и никой го не хвана, защо още не м8 бъше дошълъ часъ-тъ.

Въ петъкъ на д: недѣла,
отъ Йоанна зачало 30.

Говораше Йисусъ на 18дени-ты, конто вѣха дошли при него: азъ отивамъ, и ще ма потърсите, и въ грѣха ваши ще умрете: и гдѣто азъ отивамъ, вы неможете да додите. Д8маха прочеи 18дени-ти: дали самъ ще сѧ увѣ, и затова д8ма, гдѣто азъ отивамъ, вы неможете да додите? Ирече имъ: вы сте отъ долни-ты, азъ съмъ отъ горни-ты: вы сте отъ този свѣтъ, азъ несъмъ отъ този свѣтъ. Рѣкохъ ви прочеи, че вы ще умрете въ грѣхове-ты си: защото, ако неповѣрвате, че съмъ азъ, то ще умрете въ грѣхове-ты си. Рѣкохъ м8 прочеи: ты кой си? а Йисусъ имъ рече: азъ съмъ онова, което и ви д8мамъ отъ край. Много имамъ за васъ да говоря, и да сѫда: но онзи, конто ма е пратилъ истиненъ: и азъ каквото слышахъ отъ него, това и казвамъ въ свѣта. Неразумѣха какъ той за отца имъ д8маше. И рече имъ Йисусъ: когато възнесе-те сына човѣческаго, тогава ще разумѣйтѣ, че съмъ азъ; и отъ самосебе азъ не права нищо, но както ма е научилъ Отецъ мой, това и д8мамъ. И конто ма е пратилъ, съ мене е: Отецъ не ма е оставилъ самъ, защото азъ съвсемъ правъ онова, щото е нем8 угодно. Като д8маше той тылъ (словеса), мнозина повѣрваха въ него.